

bede, førend han er bleven saa gammel, at hans Tjenestetid i Linien og selv i Forstærkingen er udløben, vil have at fyldestgjøre den hele fuldstændige Tjenesteplicht; altsaa, der er kun Spørgsmaal om at indskrænke Værnepligten til 4 Mars Tjeneste, der skal være opfyldt forud for Ansættelsen, for dem, som Folketirken efter Hans Majestæt Kongens og Kirkeministerens Dom ønsker at faae til Embeder, og analogt for de Geistlige ved de andre anerkjendte Troessamfund. Naar der nu er denne Enighed tilstede, hvorfor have vi da stillet dette Vædringsforslag? Fordi vi ansee det for rigtigt og sømmeligt, at det, man vil, udtrykkes bestemt og tydeligt, at man vedkender sig det, man vil. Vi troe, at det skuldes Sagen, og vi troe, at det skuldes Lovgivningsmagtens egen Værdighed. Vi ville altsaa for det Første have, at det skal udtrykkes bestemt og tydeligt, og vi ville dernæst, at det skal fastsættes med saamegen Sikkerhed med Hensyn til Fremtiden, som man efter Omstændighederne kan. Læger man nu den ærede Justitsministers Forslag, saa udtaler det, at ordinerede Geistlige efter Udløbet af de 4 første Tjenesteaar i Linien kun kunne indkaldes i Krigstid; men den naturlige Forstaelse af disse Ord er jo, at der ogsaa kan gives ordinerede Geistlige, der ere i de 4 første Tjenesteaar, og disse kunne da indkaldes baade i Krigs- og Fredstid; det er den naturlige Forstaelse af Ordene. Der staaer, at de Værnepligtige, som have modtaget Præstevielse, kunne efter Udløbet af de fire første Tjenesteaar i Linien kun indkaldes i Krigstid; men deraf følger, at de Værnepligtige, der have modtaget Præstevielse, ogsaa kunne indkaldes i de første fire Tjenesteaar. Den ærede Justitsminister har imidlertid sagt, at disse Ord skulle suppleres med Noget, der underforstaes, nemlig, at Regjeringen ikke vil udnævne Præster, førend de have tilbagelagt disse fire første Tjenesteaar i Linien. Det er dette, vi synes, at der bestemt og tydeligt bør udtrykkes. Vi finde det ikke foreneligt med en god Form for Lovgivningen og med den Lovgivende Magts Værdighed saaledes at omgaae at udtale det, der er Meningen. Men saaledes, som Sagen vil komme til at staae efter

Vedtagelsen af det af Justitsministeren stillede Vædringsforslag, der jo gaaer ud paa at optage, hvad der stod i det oprindelige Lovforslag, saa ville vi kun have en Udtalelse om, at den nuværende Regjering ikke vil foreslaae Hs. Maj. Kongen til Ansættelse som Præster i Folketirken Mænd, der ikke have tilendebragt de fire første Tjenesteaar i Linien — naturligviis forsaavidt de overhovedet ere tjenestedygtige — og heller ikke vil anerkjende Mænd som Præster ved de andre anerkjendte Troessamfund, uden at denne Betingelse af dem er opfyldt. Denne Udtalelse af Regjeringen have vi nu alene hørt af den ærede Justitsminister — jeg antager isvrigt, at den ogsaa vil blive os given af den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet; men jeg siger, at det paa ingen Maade er tilstrækkeligt, at en Minister, der jo kan gaae af tidligere eller sildigere, siger, at Hensigten er ikke at udnævne Præster saaledes, at man kan komme i det Tilfælde, at en Præst indkaldes som Combatant. Vi gaae altsaa ud paa, at det bestemt skal udtales, at dette Forhold ikke skal kunne indtræde. Men nu ville vi naturligviis ikke i Værnepligtsloven sige, at denne Regel skal gjælde med Hensyn til Præsterens Ansættelse; at udtale Reglen som saadan har Intet at gjøre med Værnepligten; men derimod er det aldeles correct at sige, at, naar Hs. Majestæt Kongen, som vi antage efter hans Ministers Erklæring, vil ordne Sagen saaledes, saa skal der i Værnepligtsloven optages en tilsvarende Bestemmelse. Vort Forslag gaaer altsaa ud paa, at den tilføjede Udfortning i Tjenestetiden skal indtræde, naar det i en bestemt og varig Form udtales, at det er Kongens Villie, at der ikke skal kaldes til Ansættelse andre Mænd end saadanne, der have tilendebragt de 4 første Tjenesteaar i Linien, saa at Conflicten imellem Værnepligten og den geistlige Ordination ikke kunne indtræde. De see, mine Herrer, at der i Qualiteten er Overensstemmelse tilstede mellem os og den ærede Minister, men at Forskjellen ligger deri, at jeg og mine Meningsfæller ville have udtalt, hvad der er tilføjtet, og at vi for Opnaaelsen af dette ville have en Tilfikkning af en anden Art end den, der er given i Justitsministerens